

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	6015201321
Dátum vydania rozhodnutia:	21.07.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6015201321.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci navrhovateľa: Dial sk, s.r.o., so sídlom 1. mája 18, 010 01 Žilina, IČO: 45 579 075, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom Národná 34, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 6421/2015-KaZA, R.z.: 56852/2015 zo dňa 11.09.2015, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/76/2015-16 zo dňa 26.11.2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/76/2015-16 zo dňa 26.11.2015 p o t v r d z u j e.

Účastníci n e m a j ú p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporcu sp. zn. 6421/2015-KaZA, R.z.: 56852/2015 zo dňa 11.09.2015, ktorým navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a § 10 ods. 5 v spojení s § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“). Krajský súd navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania a uložil mu povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 35 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd dospel k záveru, že odporca rozhodol v súlade so zákonom, keď navrhovateľovi v

konkrétnej veci nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci, v ktorej je navrhovateľ ako právnická osoba podnikateľ (obchodná spoločnosť) žalovaným v konaní o zaplatenie finančnej čiastky. Odporca vydal rozhodnutie až po tom, čo riaditeľ Centra právnej pomoci posúdil žiadosť navrhovateľa z hľadiska, či by neprichádzalo do úvahy poskytnúť právnu pomoc navrhovateľovi, keďže nespĺňa podmienku právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z., a to vzhľadom na to, či sa nejedná o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti.

Krajský súd sa vyjadril k námietke navrhovateľa týkajúcej sa upretia práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi s poukazom na Ústavu SR, ktorá toto právo garantuje každému - teda aj právnickej osobe, tak, že poskytnúť právnu pomoc je možné len za podmienok ustanovených zákonom č. 327/2005 Z. z..

V plnom rozsahu sa stotožnil s názorom odporcu, podľa ktorého účelom zákona č. 327/2005 Z. z. je chrániť a poskytovať právnu pomoc predovšetkým fyzickým osobám v hmotnej núdzi a výnimočne aj právnickým osobám, avšak len za splnenia podmienky, že ide o vec, kde poskytnutie právnej pomoci je celospoločensky žiaduce, čo však nebol tento prípad v danej veci.

Krajský súd uviedol, že odporca dodržal zákonný postup, keď v súlade s § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. predložil predmetnú vec riaditeľovi odporcu. Nakoľko však riaditeľ odporcu po predchádzajúcom stanovisku Rady Centra právnej pomoci vyjadril nesúhlas s úhradou peňažných prostriedkov z prostriedkov Centra právnej pomoci na účely poskytovania právnej pomoci navrhovateľovi, odporca správne rozhodol, keď navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci nepriznal.

Dodal, že ustanovenie § 5b ods. 6 (umožňujúce za splnenia tam uvedených podmienok priznať nárok na poskytovanie právnej pomoci aj osobám, ktoré inak podmienky na poskytovanie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. nespĺňajú) zakladá iba možnosť odporcu a nie nárokovateľné právo žiadateľa o poskytovanie právnej pomoci. Krajský súd uviedol, že odporca správne poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 327/2005 Z. z..

Záverom krajský súd skonštatoval, že odôvodnenie úvahy správneho orgánu, ako aj právna argumentácia je podľa názoru súdu dostatočná, presvedčivá, zrozumiteľná, súd sa so stanoviskom odporcu v plnom rozsahu stotožnil, a preto nepovažoval za potrebné záver, k akému dospel odporca, navyše odôvodňovať. Krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu ako zákonné potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie s odôvodnením, že z napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica vyplýva možnosť priznať právo na poskytnutie právnej pomoci i právnickej osobe, avšak či v uvedenom prípade súd skúmal splnenie podmienok uvedených v § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. nie je zrejmé. Navrhovateľ zdôraznil, že uvedené ustanovenie bolo do zákona č. 327/2005 Z. z. zavedené z dôvodu, že Ústava SR garantuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. I napriek možnosti aplikácie ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. na uvedený prípad - odporca ani samotný súd neskúmal (z napádaného rozsudku nie je zrejmé), z akého dôvodu nedošlo k aplikácii § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z.. S poukazom na uvedené navrhovateľ namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pre nedostatočné odôvodnenie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca sa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou krajského súdu. Uviedol, že účelom zákona č. 327/2005 Z. z. nie je poskytovať ochranu podnikateľskému prostrediu, prípadne majetku obchodných spoločností, ale chrániť a poskytovať právnu pomoc fyzickým osobám, ktoré sa nachádzajú v hmotnej núdzi, prípadne právnickým osobám, ale iba za splnenia podmienky, že ide o vec kde poskytnutie právnej pomoci je celospoločensky žiaduce. Zotrval na názore, že v danom prípade na strane navrhovateľa ako právnickej osoby neboli splnené podmienky na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dokladov predložených navrhovateľom vyplýva, že sa nejedná o vec, kde by poskytnutie právnej pomoci bolo nevyhnutné pre jej celospoločenský význam a závažnosť. Obchodný zákonník podnikateľa definuje jednak v rovine samotnej realizácie podnikateľskej činnosti, v rovine právnej zodpovednosti podnikateľa, ale i v zmysle znášania hospodárskeho rizika za komplexnú podnikateľskú činnosť. Na základe týchto skutočností je zrejmé, že navrhovateľ nespĺňa podmienky na priznanie právnej pomoci, a preto odporca žiadal, aby ním vydané rozhodnutie bolo potvrdené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa ustanovení tretej hlavy druhej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 OSP).

Podľa § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

Podľa § 2 zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. za podmienok ustanovených týmto zákonom sa právna pomoc vo vnútroštátnych sporoch poskytuje všetkým fyzickým osobám; v cezhraničných sporoch iba fyzickým osobám, ktoré majú bydlisko alebo obvyklý pobyt na území členského štátu. V azylových veciach sa právna pomoc podľa tohto zákona poskytuje fyzickým osobám, ktorým vzniklo právo na poskytnutie právnej pomoci v azylovej veci podľa § 24a. V konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu sa právna pomoc poskytuje fyzickým osobám za podmienok ustanovených v § 24c.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 327/2005 Z. z. pre účely zákona oprávnenou osobou je fyzická osoba, ktorej bol po preukázaní splnenia podmienok podľa tohto zákona priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci právoplatným rozhodnutím Centra právnej pomoci.

Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. Rada Centra právnej pomoci (ďalej len „rada“) je orgán, ktorý sa v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podieľa na činnosti centra.

Podľa § 5a ods. 3 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. rada na návrh riaditeľa prerokúva a prijíma stanoviská k úhrade peňažných prostriedkov na účely podľa § 5b ods. 6.

Podľa § 5b ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o forme poskytnutia právnej pomoci rozhoduje centrum,

prihliada pritom na okolnosti prípadu a účelnú ochranu práv oprávnenej osoby alebo zahraničnej oprávnenej osoby.

Podľa § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z., ak ide o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti, môže riaditeľ po predchádzajúcom stanovisku rady rozhodnúť o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci osobám, ktoré nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa tohto zákona z prostriedkov centra.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

Podľa § 6a ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; 5a) splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu, ktorým sa priznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, nie je možné podať opravný prostriedok. Ak centrum rozhodne, že nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznáva, možno v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia podať prostredníctvom centra odvolanie na príslušný krajský súd, o čom centrum žiadateľa náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

V prejednávanej veci predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie odporcu, ktorým nevyhovел žiadosti navrhovateľa o poskytnutie právnej pomoci v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cb 151/2014, v ktorom vystupuje v pozícii žalovaného.

Z predloženého administratívneho spisu odporcu odvolací súd zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cb 151/2014 sa spoločnosť Sadro, s.r.o. domáha, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť sumu vo výške 7351,95 eura s príslušenstvom. Dňa 31.03.2015 bola súdu doručená žiadosť navrhovateľa o ustanovenie advokáta podľa § 30 OSP. V zmysle ust. § 30 OSP odkázal súd navrhovateľa na odporcu - Centrum právnej pomoci.

Dňa 28.04.2015 bola odporcovi doručená žiadosť o pridelenie advokáta, v ktorej navrhovateľ - spoločnosť Dial sk, s.r.o., so sídlom 1. mája 18, 010 01 Žilina, IČO: 45 579 075 požiadal o pridelenie advokáta v rámci konania o zaplatenie 7 351,95 eura vo veci vedenej Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 10Cb 151/2014. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žiadateľom o poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. je právnická osoba, ktorá je zároveň účastníkom v obchodnoprávnej veci v konaní pod sp. zn. 10Cb 151/2014 na Okresnom súde Žilina.

Odvolací súd považuje postup odporcu za správny, keď tento listom zo dňa 16.06.2015 predložil riaditeľovi Centra právnej pomoci žiadosť navrhovateľa, ktorý nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci, aby rozhodol, či z dôvodu, že ide o vec hodnú osobitnej ochrany, budú uhradené peňažné prostriedky na účely poskytnutia právnej pomoci z prostriedkov centra v zmysle ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z..

Nakoľko riaditeľ Centra právnej pomoci dňa 28.08.2015 po preštudovaní návrhu kancelárie a stanoviska rady k návrhu na úhradu peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci z prostriedkov centra v zmysle ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. vydal nesúhlasné stanovisko s úhradou peňažných prostriedkov, odporca nemal inú možnosť než viazaný rozhodnutím riaditeľa Centra právnej pomoci nárok na poskytovanie právnej pomoci nepriznať.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na dôvodovú správu k zákonu č. 332/2011 Z. z., ktorý s účinnosťou počnúc dňom 01.01.2012 doplnil zákon č. 327/2005 Z. z. aj o v danej veci dotknuté ust. § 5b a tým zaviedol práve mechanizmus možnosti poskytnutia právnej pomoci aj tým osobám, ktoré inak nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci.

Z príslušnej dôvodovej správy vyplýva, že dotknuté ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. sa vzťahuje „na situácie, kedy je potrebné zabezpečiť prístup k spravodlivosti vo veciach, ktoré nepatria do pôsobnosti centra, ale je spoločensky žiaduce, aby existoval spôsob na zabezpečenie právnej pomoci aj takýchto prípadoch (napr. únosy maloletých detí do krajín, v ktorých nie je možné právnu pomoc zabezpečiť na základe bilaterálnych alebo multilaterálnych zmlúv). Zavádza sa mechanizmus, ktorý umožní riaditeľovi centra rozhodnúť po vyjadrení Rady centra o uvoľnení a úhrade peňažných prostriedkov z rozpočtu centra na tento účel. Uvedený mechanizmus sa pritom uplatní napríklad v prípade, ak o poskytnutie právnej pomoci požiada právnická osoba alebo, ak takúto osobu na centrum odkáže súd.“

Z uvedeného vyplýva, že zákonom č. 332/2011 Z. z. bola centráм právnej pomoci daná možnosť v prípadoch, ak ide o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti poskytnúť právnu pomoc aj právnickým osobám. Posúdenie však toho, čo sa v konkrétnom prípade považuje za vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti, je ponechané na úvahe rady a riaditeľa, ktorým sám zákonodarca v ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. ponechal možnosť v rámci určitej tolerančnej stupnice formulovať svoje závery autonómne.

V danom konkrétnom prípade, teda odporca postupoval v súlade s relevantnými ust. zákona č. 327/2005 Z. z., keď vo veci žiadateľa - právnickej osoby, predtým než pristúpil k rozhodnutiu o nároku, podal návrh na rozhodnutie riaditeľovi Centra právnej pomoci o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci osobe, ktorá nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutie riaditeľa po zabezpečení vyjadrenia rady o tom, či sú splnené podmienky na poskytnutie právnej pomoci osobám, ktoré inak nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci, je následne pre odporcu záväzné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu, že na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci právnickej osobe podľa ust. § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. nie je právny nárok.

Odporca v rámci rozhodovania o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci vystupuje autonómne a samostatne posudzuje splnenie podmienok na priznanie nároku, a to výlučne v intenciách zákona č. 327/2005 Z. z. Preto pojem „rozhodnutie o nároku“ v sebe zahŕňa nielen rozhodnutie o priznaní nároku, ale aj rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že krajský súd za účelom preskúmania, či správny orgán riadne zistil skutkový stav veci, preskúmal administratívny spis odporcu spolu s príslušným vyjadrením odporcu k opravnému prostriedku, čo možno vzhľadom na už vyššie uvedený charakter konania považovať za dostatočné. Preto po zvážení všetkých okolností daného prípadu ako aj s prihliadnutím na charakter konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP, dospel odvolací súd k záveru o správnosti postupu krajského súdu.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu pre nedostatočné odôvodnenie napádaného rozsudku.

Nakoľko sa krajský súd dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom opravného prostriedku, uvedené námietky odvolací súd nepokladal za dôvodné.

To, či má navrhovateľ nárok na poskytovanie právnej pomoci, slovenský zákonodarca ponechal (od 01.01.2012) výlučne v kompetencii odporcu, ktorý v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je povinný postupovať výlučne v intenciách zákona č. 327/2005 Z. z. Ak teda sám zákonodarca stanovil prísnejšie podmienky poskytovania právnej pomoci právnickým osobám, odporca v zmysle už vyššie uvedeného ústavného článku bol viazaný výlučne zákonom č. 327/2005 Z. z. a jeho na danú vec sa vzťahujúcim ust. § 5b ods. 6.

Odvolací súd sa taktiež stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že v danej veci a za tohto času platnej a účinnej legislatívy, sa nejedná o prípad, kedy by bolo spoločensky žiaduce priznať navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci. Jedná sa o civilný spor o zaplatenie istiny s príslušenstvom, pričom nedošlo k rozporu so všeobecným záujmom. Za všeobecný záujem možno považovať stav, kedy by sa rozhodnutie týkalo väčšieho okruhu obyvateľstva, hospodárskeho života, ak by mohlo mať následky v sociálnej oblasti, resp. právnická osoba by bez podania žaloby nemohla plniť úlohy prospešné pre verejnosť.

Odvolací súd konštatuje, že nakoľko navrhovateľ nie je fyzickou osobou tak, ako to predpokladá § 1, § 6 a § 6a zákona č. 327/2005 Z. z. a zároveň navrhovateľ nemá ani nárok na posúdenie žiadosti v intenciách § 5b ods. 6 citovaného zákona, neexistuje ani zákonný dôvod, pre ktorý by odporca bol povinný navrhovateľovi priznať nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov a dôvodov uvedených v opravnom prostriedku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že odporca v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem a vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia. Odporca vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil ako súladné so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporcu, ktorým navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci je zákonné.

Odvolací súd zaoberajúc sa námietkami vznesenými v podanom odvolaní a po ich vyhodnotení vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Senát odvolacieho súdu považoval právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť k názoru o nesprávnosti právneho záveru krajského súdu. Krajský súd sa dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom opravného prostriedku, pričom s jeho právnym posúdením veci sa stotožnil aj odvolací súd.

S ohľadom na uvedené mal najvyšší súd za to, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, a preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/76/2015-16 zo dňa 26.11.2015 ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 <. a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 <. veta druhá a § 250l ods. 2 <.

OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, s § 246c ods. 1 OSP a s § 224 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože vo veci samej nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnému odporcovi ich náhrada neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.